

APPENDICE V *Incrementa in progressu recognitionis can. 196 CIC 1917*
Legenda: corsivo = proposte; tondo = testo base; **grassetto** = modifiche al testo

	VOTA			CPPM, Sessio VI, 9-13 nov. 1970														
CIC 1917	G. BERTRAMS Votum (28.04.1970)	P. HUIZING Votum	Onclin	Mörsdorf	Onclin	Mörsdorf, Onclin		Bertrams, Mörsdorf	Onclin	Mörsdorf	Onclin, Mörsdorf	Bertrams	Onclin	Mörsdorf	Bertrams	Onclin	Lombardía	
Can.196 Potestas iurisdictionis seu regiminis quae ex divina institutione est in Ecclesia, alia est fori externi, alia fori interni, seu conscientiae, sive sacramentalis sive extra-sacramentalis. Potestas iurisdictionis seu regiminis esse fori externi et fori interni. Iure igitur hac ratione effertur potestatem etiam fori interni esse potestatem iuridicam. Attamen, hoc supposito, non videtur opportunum esse, ut potestas fori interni dicatur etiam: potestas fori conscientiae. Etenim, haec terminologia videtur conferre ad opinionem (erratam quidem, sed saepe prolatam) potestatem fori interni esse indolis moralis tantum, non autem iuridicae. Negandum non est, quod saepe consultationes de rebus conscientiae habentur, quae indolem iuridicam non habent; neque aliquid impedit, ut tales consultationes dicantur haberi in foro interno; attamen in hisce casibus non agitur de exercenda potestate fori interni, quae, ut iam dictum est, habet indolem iuridicam. Praeterea verum est etiam, quod, si causa personalis fidelium ordinata est saltem in foro interno, scilicet per actum iurisdictionis pro foro interno, haec causa etiam in conscientia de se est ordinata; aliis verbis, consequenter ad respectivum actum iuridicum fori interni pax conscientiae est constituta; sub hoc aspectu denominatio fori interni tamquam forum conscientiae sensum habet. Attamen, puto, propter periculum concipiendi forum internum tantum forum indolis moralis, in CIC forum internum non deberet dici forum conscientiae.	...«alia est fori externi, alia fori interni»: non est verum: non sunt duae potestates iurisdictionis distinctae, sed una eademque potestas iurisdictionis exercetur sive in foro externo, sive in foro interno. Ipsa potestas sacramentalis in foro externo exerceri potest, ut olim in poenitentia publica et hodie in absolutionibus publicis.	In Ecclesia, recolet Rev.mus Relator, duplex distinguitur potestas: illa quae relationes inter homines et illa quae relationes inter homines et Deum regulat; id est potestas propria quae est Ecclesiae uti societas et potestas ministerialis, seu vicaria, quam nomine Dei Ecclesia exercet, et vi cuius, ex. gr., Summus Pontifex dispensat in lege divina sicuti in casu de matrimonio rato et non consummato, de dispensatione a votis. Rev.mus Onclin quaerit num non expediatur distinctionem de qua supra, in novo Codice introducere.	Rev.mus Mörsdorf a sententia Rev.mi Onclin discrepant: omnis in Ecclesia potestas a Christo Domino provenit, prout caput Ecclesiae; Ecclesia est semper communio supernaturalis et etiam res naturalis semper debet quodammodo baptizari. Concilium Vaticanicum II de complexa realitate loquitur.	Et insuper [quaerit] an suppri- menda sit, vel non, locutio «alii... alii» est nimis oppositiva.	Formula, qua Codex locutionis «fori sacramentali et extra-sacramento- malis», cum Concordat omnes concordan- tibus praebeat; vel dicendum sit quod pro foro interno, aut tantummodo pro interno exercetur.	Circa suppressionem locutionis «fori sacramentali et extra-sacramento- malis»» cum Concordat omnes concordan- tibus praebeat; vel dicendum sit quod pro foro interno, aut tantummodo pro interno exercetur.	Rev.mi Bertrams et Mörsdorf, quia quae in sacra- mento exercet, an- madvertit Rev.mus Onclin, pro foro interno et quid pro foro interno, an scilicet actus va- leat tan- tum pro persona cui dirigi- tur, et non potestas sive ordinis sive iuri- dictionis.	Determinandum in- super est quid in- tendi de- beat, ani- madvertit Rev.mus Onclin, pro foro interno et quid pro foro interno, an scilicet actus va- leat tan- tum pro persona cui dirigi- tur, et non potestas sive ordinis sive iuri- dictionis.	Distinctionem inter foro interno sacramentali esse tantum potestatem ordinis, quod negat Rev.mus Mörsdorf, iuxta quem actio Ecclesiae in foro interno bonum privatum personarum physicarum, quae ad Ecclesiam recurunt, respicit. Hoc, prosequitur Rev.mus Mörsdorf, etiam historice probatur et potest fieri sermo de vera «polaritate». Quoad effectus: si Ecclesia in foro interno operatur, minime est tantum ad conscientiam consulendam; actus in foro interno positus quodammodo effectus in foro externo habet. Sicuti, ex. gr., in casu dispensationis impedimenti dirimenti occulti, sic, quandoque in poenarum absolutione.	Rev.mus Onclin sustinet potestatem pro foro interno sacramentali esse tantum potestatem ordinis, quod negat Rev.mus Mörsdorf, iuxta quem actio Ecclesiae in foro interno bonum privatum personarum physicarum, quae ad Ecclesiam recurunt, respicit. Hoc, prosequitur Rev.mus Mörsdorf, etiam historice probatur et potest fieri sermo de vera «polaritate». Quoad effectus: si Ecclesia in foro interno operatur, minime est tantum ad conscientiam consulendam; actus in foro interno positus quodammodo effectus in foro externo habet. Sicuti, ex. gr., in casu dispensationis impedimenti dirimenti occulti, sic, quandoque in poenarum absolutione.	Rev.mus Bertrams notat agi de effectu conditio- nato pro foro ex- terno, si recognos- citur.	Animadver- rit Rev.mus Onclin quod es- set nimis dicere «pro foro interno» ita ut pro foro ex- terno non valeat. Melius est dicere quod ef- fectus non habet quoad alius, nisi in quantum iuri- dice re- cognosci- tur, aut saltem alii no- tum non fiat.	Sicuti acci- dit, notat Rev.mus Bertrams, in casu ci- tato agi- tur de actu po- testatis pro foro in- terno positis, ita qui- dem ut effectus in foro ex- terno, erga alios, non re- cognos- cuntur, nisi in quantum iuri- dice re- cognosci- tur, aut saltem alii no- tum non fiat.	Tamen, adiungit Rev.mus Bertrams, in casu ci- tato agi- tur de actu po- testatis pro foro in- terno posito, eti cum obliga- tione sec- retum ser- vandi. Et revera sunt casus con- flicti in quantum iuri- dice re- cognosci- tur, aut saltem alii no- tum non fiat.	Agitur ideo, concludit Rev.mus Bertrams, in casu ci- tato agi- tur de actu po- testatis pro foro in- terno positi, ita qui- dem ut effectus in foro ex- terno, erga alios, non re- cognos- cuntur, nisi in quantum iuri- dice re- cognosci- tur, aut saltem alii no- tum non fiat.	Ill.mus Lombardía subiungit quod pae- oculis ha- benda sunt principia directiva a Synodo Episcopo- rum appro- bata ubi de foro interno et externo agitur.		

CPPM, Sessio VI, 9-13 nov. 1970			CPPM, Sessio VII, 26-30 apr. 1971								CPPI, Sessio VIII, 4-8 ott. 1971								
Onclin		Onclin	Textus propositus (Onclin)		Onclin	Bertrams	Mörsdorf, Onclin	Onclin	Mörsdorf	Onclin, Bertrams	Textus emendatus Placet omnibus	Textus emendatus	Onclin	Lombardia	Mörsdorf	Onclin	Lombardia	Huizing	Mörsdorf
Rev.mus Onclin proponit ut ea quae in can. 202 continentur ut par. 2 can. 196, etsi alio modo exp- rimenda, ponantur; scilicet: ac- tus potesta- tis regimi- nis positus pro foro externo va- let quoque pro foro in- terno, non autem e converso.	Res tamen pacifice ab aliis non acci- pitur, quia distinc- tione inter forum in- ternum et externum conflictus redditur perennis et conse- quenter calamitas confusio- nis inter forum ex- ternum et forum in- ternum uti forum conscienc- iae.	Rev.mus Onclin proponit ut omit- tatur ex eo quod omnia actus pro foro externo po- sito, cum per- sona sit externe posita, de se etiam pro foro interno valet, et obligatio iuridica de se etiam obli- gationem mora- lem secum fert. Denum Rev.mus Onclin notat quod haec quae de potestate regi- minis dicentur rectius et aptius in normis gene- ralibus locum habere deberent.	Can. 1 Potestas regimi- nis, etiam potes- tas iurisdictionis vocata , quae quidem ex di- vina institutione est in Ecclesia, exercetur sive pro foro ex- terno et interno simul, sive quandoque pro solo foro in- terno, ita qui- dem ut effectus quos huius po- testatis exerci- tium natum est habere in foro externo non re- cognoscantur, nisi postea pro eodem confir- mentur.	Alia longa instauratur disceptatio, an scilicet vocata , quae quidem ex di- vina institutione est in Ecclesia, exercetur sive pro foro ex- terno et interno simul, sive quandoque pro solo foro in- terno, ita qui- dem ut effectus quos huius po- testatis exerci- tium natum est habere in foro externo non re- cognoscantur, nisi postea pro eodem confir- mentur.	Ideoque dici debet, no- tat dici debeat «pro foro» vel «in foro», cuius in fine con- venitur quod ad po- testatis regi- minis exer- citium quod spectat di- catur «in foro»; quoad huius exerciti <i>ii</i> ef- fectus, id est actuum iu- risdictionis, dicatur «pro foro».	Rev.mus Bertrams animad- vertit Rev.mus Onclin, «sive quando- que pro foro in- terno», quia exerci- tium in foro ex- ternum semper habetur.	Aliter sentit Rev.mus Mörsdorf, cui tamen contra- dictit Rev.mus Onclin, qui sus- tinet quod actus iu- ridicus est semper fori externi etsi ef- fectus ad solum fo- rum internum est limitatus, uti de- monstrant canones qui S. Poeni- tentiarium respi- ciunt. Rev.mus Mörsdorf insistit: duo fora dantur, sed una potestas iuridica quae in duabus exercetur; functio quae pro foro interno exer- cetur est exerci- tium potestatis gratiosae.	Rev.mus Onclin insistit quod po- test dici, sed non debere et dicatur sine parti- cula quandoque pro foro in- terno».	Rev.mus Mörsdorf replicat ut dica- tur «sive pro foro externo, sive quando- que pro foro in- terno».	Negant firmiter Rev.mi Onclin et Bertrams quod in foro in- ternum actus gratiosos dari.	Can. 1. Potestas regimi- nis etiam potes- tas iurisdictionis vocata , quae qui- dem ex divina institutione est in Ecclesia, exerce- tur sive pro foro externo, sive quandoque pro foro interno, ita quidem ut effec- tus quos eius exercitium na- tum est habere (,) pro foro ex- terno non recog- noscantur, nisi quatenus id deter- minatis pro ca- sibus iure sta- tuatur.	Can. 1. Potestas regimi- nis etiam potes- tas iurisdictionis vocata , quae qui- dem ex divina institutione est in Ecclesia, exerce- tur sive pro foro externo, sive quandoque pro foro interno, ita quidem ut effec- tus quos eius exercitium na- tum est habere (,) pro foro ex- terno, in hoc autem foro non non recognoscantur, nisi quatenus id deter- minatis pro ca- sibus iure sta- tuatur.	Consentit Ill.mus Lombardia reproponit «pro foro interno» et proponit ut adiun- gatur «sive ... sive» de- liberare «solo»; et dein dic- atur: «na- tum est habere etiam pro foro ex- terno, in hoc autem foro non non recognoscantur, nisi quatenus id deter- minatis pro ca- sibus iure sta- tuatur.	Rev.mus Mörsdorf proponit ut partic- culae «sive ... sive» de- liberare «ordina- rie» pro foro ex- terno et «excep- tionaliter» pro foro in- terno.	Non pla- cet Rev.mo Onclin adverbi- um «or- dinarie» qui non sufficit et praeferret perlongam disceptatio- nem Ill.mus Lombardia declarat formulam primi- geniam textus se praeferre sed cum adiunc- tione verbi «solo» ad fo- rum internum quod attinet. Rationem ita expli- cat: textus canonis nimis doctrinalis evaderet et interpretatione legitimas uti ex. gr. de natura ef- fectum – coarctare po- test. Nihil habet de se contra alias propositas formulas, sed illam pri- migeniam praefert.	Ill.mus Lombardia pro- ponit ut simpliciter dica- tur «pro foro externo», quia hoc modo clare om- nia intelliguntur et loco «quos eius... habere» pul- cherrimam vi- detur praecise ad effectus eo- rumdemque naturam quod attinet et pro- ponit ut adiun- gatur, post «effectus», verbum «iuri- dicos», quia proprie de ef- fectibus iuridi- cis agitur.	Rev.mus Huizing proponit ut verba «quos eius... habere» Contradicit Rev.mus Mörsdorf ex eo quod for- mula «quos eius... habere» suppri- mantur et dica- tur tan- tum: «ut effectus pro foro externo et «excep- tionaliter» pro foro in- terno.	Rev.mus Mörsdorf proponit ut verba «quos eius... habere» Contradicit Rev.mus Mörsdorf ex eo quod for- mula «quos eius... habere» suppri- mantur et dica- tur tan- tum: «ut effectus pro foro externo et «excep- tionaliter» pro foro in- terno.	

CPPI, Sessio VIII, 4-8 ottobre 1971							CPPI, Sessiones X, 13-17.11.1972; XII, 12-16.3.1973	CNGPPI Sessio XIII 13-17.05.1974	PCCICR	PCCICR	PCCICR	Consultazione sullo schema del 1977 (1978-1979)	
Huizing, Onclin, Lombardia	Mörnsdorf	Lombardia	Textus propositus (Onclin)	Huizing	Mörnsdorf	Textus propositus (Onclin) et approbatu	Canones approbati a CPPI (Fascicolo aprile 1973)	Placet	Schema canonum libri I Normae generales (1974)	Schema canonum de Normis generalibus (1977)	Schema canonum de Normis generalibus (1977)	Sacra Penitenzieria Apostolica	FTIS
Rev.mus Huizing vellet ut adiungatur «in hoc tam- men foro non recog- noscatur». Concordat Rev.mus Onclin et Ill.mus Lombardia.	Rev.mus Mörnsdorf sus- tinet contra- positionem	Ill.mus Lombardia, ut magis praesump- tio pro foro ex- terno, nisi conset ean- dem exerceri pro solo foro interno, ita scilicet ut, salvis casi- bus iure statutis, effec- tus quos eius exercitium natum est habere pro foro externo in hoc foro non recog- noscantur.	...in Ecclesia, exercetur pro foro ex- terno, nisi conset ean- dem exerceri pro solo foro interno, ita scilicet ut, salvis casi- bus iure statutis, effec- tus quos eius exercitium natum est habere pro foro externo in hoc foro non recog- noscantur.	Rev. mus Huizing loco «statu- tis» praefert «excep- tis».	Rev.mus Mörnsdorf no- tat pro foro interno tan- tum exerci- tum excep- tionale adesse; ob- servat insuper necessaria- rum esse in texu prius distinctionem inter duo fora enun- tiari, dein modum exercitiū statuere, ubi prae- cise locum habet praesumptio pro foro ex- terno.	Rev.mus Onclin pro- ponit igitur hanc alte- ram formulam, quae, tandem aliquando, omnibus placet. Can. 1 Potestas regiminis, etiam potestas iuris- dictionis vocata, quae quidem ex di- vina institutione est in Ecclesia, de se exercetur pro foro externo, quandoque tamen pro solo foro interno, ita quidem ut effectus quos eius exercitium natum est habere pro foro externo, in hoc foro non recognoscantur, nisi quatenus id de- terminatis pro casi- bus iure statuatur.	De potestatis regiminis exercitio	Titulus V De potestatis regiminis exercitio	Titulus V De potestatis regiminis exercitio	Praenotanda Titulus V De potestatis regiminis exercitio	Titulus V De potestatis regiminis exercitio	Propone di elidere le espressioni comprese tra «così che... sia stabilito dal diritto», perché «sembrano voler dare una defi- nizione di foro interno, che differirebbe dal foro esterno relativamente agli effetti. Niente si dice invece della diversità dei «soggetti» della potestà e dei «modi» di esercitarla. Non vi sarebbe difficoltà perché il testo del can. 97, così come ora è redatto, possa essere accettato, purché – come è ovvio – sia rettamente inteso e non si escludano i diversi «soggetti» della potestà per il foro esterno e per il foro interno; né si imponga lo stesso «modo» di agire in entrambi i fori.	Si osserva semplice- mente che risulta macchino- noso per la sin- tassi, per la struttura e per la terminologia e si sugge- risce di «fermare il testo a «pro solo foro in- terno» la- sciando il resto alla dottrina.

Consultazione sullo schema del 1977 (1978-1979)							CNG, Sessio III s. a.26 nov.-1 dic. 1979			CIC 1983		
Facoltà di Diritto Canonico dell'Università di Navarra		Faculty of Theology, St. Patrick's College Maynooth	CE Australia	Conferenza Episcopale canadese		CE India	PUG	CE Italia	Onclin «Animadversio-nes systematice exponens»			
Quae cum ita sint, magis nobis arridet locutionem «forum internum» delere vel eam penitus identifi- care cum «foro conscientiae», sequentem ob cau- sam: materia qua in Praenotandis «foro interno» tribuitur tantum sese refert ad regulationem situa- tionum privatorum analogarum illis quae in qua- cumque ordinatione iuridica existunt, et, ut perspi- cuum est, ad forum externum in dimensione privata pertinent. Applicare in Iure canonico regulationi earum situationum locutionem «forum internum» inutile esset et confusionibus ansam praeberet propter conceptum inertiam, cum forum internum semper intra se forum conscientiae amplectatur. Quod proponimus igitur exprimi potest: Potestas sic dicta regiminis, fori interni seu conscientiae po- testatem in se continet, nec non et fori externi po- testatem, alio nomine iurisdictionis vocatam, quae legislativa, iurisdictionalis vel judicialis, et exsecu- tiva esse potest. [...] Proponitur ergo canonum 97 delere eiusque in locum canonem 96 schematis transferre et redigere ex novo canonem 96. [Testo proposito] «Potestatem regiminis quae ex divina institutione est in Ecclesia, alia est fori interni seu conscientiae, alia fori externi, quae potestas iuris- dictionis vocatur».	Can. 97 omits the rule of Code canon 202 § 1 (collata pro foro externo valet quoque pro foro interno). This could be remedied by the amending of de se exercetur pro foro externo to de se exercetur pro utroque foro (see praeno- tanda, pag. 8, middle of the paragraph beginning «Notetur»).	On this same theme, we deplore the lapses into alternative terminology (potestas iurisdictionis in can. 97; and potestas administrativa in «De Populo Dei» canons 281 e 308) since this lapses immediately undermine the principles of clarity and simplification which were the professed objectives of the Commission.	La notion de juridiction ou «potestas». Des changements très impor- tants ont été introduits dans le titre V du schéma en ce qui a trait à l'exercice du pouvoir de gouvernement. Toutefois, de sérieuses ques- tion surgissent au sujet de toute cette matière qui ne semble pas avoir été clairement élaborée. Le canon 96 réfère à la «potestas regimi- nis». Puis, au canon 97, les mots «etiam potestas iurisdictionis vo- cata» sont employés, en dépit du fait que ce fut l'intention expresse de la Commission de résérer ce vocable «actes de juridiction» pour les actes relatifs à l'ordre judiciaire. Le canon 97 traite de l'exercice de ce pouvoir tant au for interne qu'au for externe. Il y a lieu de se demander sur quel principe pourrait s'appuyer un Ordinaire qui ac- corderait la faculté pour entendre les confessions si sa juridiction au for interne ne s'étendait pas également au for sacramental. Compte tenu du contexte, il semblerait que serait en vertu de son pouvoir exécutif (schéma, canon 102). Toutefois, au canon 139, paragraphe 2 du schéma sur les sacremens, la loi traite des modérateurs gau- dens du pouvoir exécutif de gouvernement. Nous sommes d'avis que ces points nécessiteraient plus de coordination [...] La distinction que le schéma établit entre le for interne sacramental et le for non sacramental est un point utile à maintenir. Le canon 97 ne prend po- sition en ce qui a trait aux «facultés requises pour entendre les con- fessions». Bien que le pouvoir découlerait de l'ordination, la faculté serait accordée par l'évêque. Mais en l'occurrence, l'évêque accor- derait cette faculté en vertu de son pouvoir au for externe. Cet était de choses ne semble pas être très logique.	Not enti- rely clar. Is the in- tention: «.... de se exercetur pro foro tam ex- terno quam in- terno, quando- que tamen pro solo foro in- terno,... (etc.)?»?	Tandem, quo sensu affirmatur potestatem regiminis, quae etiam iurisdic- tionis vo- cata, quae quidem ex divina insti- tutione est in Ecclesia, (...?) pro foro ex- terno andrebbe logicamente collocato nel can. 96, cioè dove per la prima volta si parla della «pote- stas regimi- nis» e se ne individuano i soggetti.	L'inciso del can. 97 (... etiam potes- tas iurisdic- tionis vo- cata), quia semper fuerunt in iure ca- nonico locutione «forum internum non sacramentale» et «forum inter- num sacramen- tale». Forum sac- ramentale ad fo- rum conscientiae pertinere videtur, non autem forum non sacramentale. Servanda ergo vi- detur distinctio et servanda sunt cri- teria uti p. 8 expo- sita sunt et perplu- ri consultores admittunt.	Difficile videtur locu- tionem «forum internum» identifi- care cum locutione «forum conscientiae», ubi homo solus et immediate coram Deo stat, quia eadem res non est ac forum in- ternum sacramentale (Mörnsdorf). Adest separatio completa et totalis inter forum iuridicum et forum conscientiae, etsi, ex. gr., decretum in foro ex- terno datum conscientiam quo- dammodo liget. [...] Consideratis animadversionibus, canon admittitur uti est, demptis verbis «etiam potestas... in Ecclesia». Neque accipitur pro- positio S. Paenitentiariae adiun- gendi aliam § — «Si forum pro quo potestas data est expressum non fuerit, potestas intelligitur concessa pro utroque foro, nisi ex ipsa rei natura aliud constet» — quia hic de exercito potesta- tis agitur, dum in proposita de facultatis concessione tractatur.	Non accipitur propositio identifi- candi forum internum cum foro conscientiae, ubi homo solus et immediate coram Deo stat, quia eadem res non est ac forum in- ternum sacramentale (Mörnsdorf). Adest separatio completa et totalis inter forum iuridicum et forum conscientiae, etsi, ex. gr., decretum in foro ex- terno datum conscientiam quo- dammodo liget. [...] Consideratis animadversionibus, canon admittitur uti est, demptis verbis «etiam potestas... in Ecclesia». Neque accipitur pro- positio S. Paenitentiariae adiun- gendi aliam § — «Si forum pro quo potestas data est expressum non fuerit, potestas intelligitur concessa pro utroque foro, nisi ex ipsa rei natura aliud constet» — quia hic de exercito potesta- tis agitur, dum in proposita de facultatis concessione tractatur.	Textus approbatus Titulus V De potestate regiminis	Liber I Titulus VIII De potestate regiminis		
Can. 97 (CIC 196)	Can. 130	Potestas regimi- nis de se exerce- tur pro foro ex- terno, quando- que tamen pro solo foro interno, ita quidem ut effectus quos eius exercitium natum est habere pro foro exter- no, in hoc foro non recognoscantur, nisi quatenus id determinatis pro casi- bus iure statuatur.	Can. 97 (CIC 196)	Can. 130	Potestas regimi- nis de se exerce- tur pro foro ex- terno, quando- que tamen pro solo foro interno, ita quidem ut effectus quos eius exercitium natum est habere pro foro exter- no, in hoc foro non recognoscantur, nisi quatenus id determinatis pro casi- bus iure statuatur.							